



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 754. An & qualiter verbis fieri possit mutatio & revocatio testamenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

hæredi, sed quâ promissario & creditori ex injuria illi illata. Ex quibus jam inter alia videri sequi ait de Lugo. num. 34. quod, si testator bona fide adeoque sine injuria revocavit prius testamentum condito secundo, hæres secundus in foro conscientiæ, aut etiam in foro externo, dum bona fides probari potest, compelli nequeat ad dandum aliquid primo hæredi; quia jam nulla injuria intercessit; adeoque nullum debitum defuncti, pro quo satisfacere debet hæres secundus. Cujus tamen contrarium esset, si testator ante mortem post secundum testamentum bonam fidem amitteret advertendo ad obligationem non revocandi primum testamentum; deberet enim tunc revocare secundum, ne morte sua illud confirmaretur, & sic primo hæredi fieret injuria, ad quam secundus hæres refarciendam tenetur adhuc. Verum tamen addit de Lugo, debitum secundi hæredis non videri fundari in sola injuria à testatore commissa, sed in ipsa promissione illius jurata; adeoque etiam si bona fide revocasset prius testamentum, adhuc esset obligatus, & consequenter & hæres illius secundus primo hæredi restituere bona illa; quem admodum qui promisit Petro equum, licet eum dein bona fide vendidisset & tradidisset paulo, adhuc videtur ex promissione teneri, saltem si potest, recuperare & redimere suum equum ab emptore, ut promissionem servet.

Quæst. 754. An & qualiter verbis fieri possit mutatio seu revocatio testamenti.

Resp. Voluntate contraria verbis declarata revocari testamentum posse est communis, ut autem ea declaratio verbalis valeat, de jure communi non sufficit, etsi testator in judicio vel coram septem testibus ad hoc specialiter convocatis facta hujusce expressis: nolo testamentum, quod feci, valere. revoco & annullo testamentum à me factum; quia volo intestatus decedere. §. 7. *Inst. quib. mod. testam. infirmetur.* Struv. in ff. de injust. rupt. th. 42. Muller. *ibid.* Lauterb. in ff. eod. §. 13. Fulgofus. in *L. sancimus, c. eod.* Fachin. *L. 4. controv. c. 8.* Clarus. §. *testamentum, q. 91. num. 2.* Reiffenst. *b. t. n. 745.* contra Covar. *l. c. §. sexta conclusio.* Mantic. de *conject. ultimar. volunt. l. 2. tit. 14. num. 13.* quos pro contrario (saltem si dicat testator se mori velle intestatum) citat Reiffenst. Dixi de jure communi: nam jure speciali quorundam locorum sufficere revocationem verbalem fieri coram Notario & testibus, ut de terris Saxonix, testatur Lauterb. vel coram Judice & quatuor honestis viris, ut de Jure Wurtembergico dicit Idem. Quin & de jure communi civili DD. communiter excipiunt testamentum nuncupativum, quod sola voluntatis contrariæ declaratione rumpi asserunt. Arg. *L. 35. de R. 7.* Lauterb. citatis Wefenbec. Conan. Vinn. ad §. 7. *Inst. de injust. rupt.* de testamento militis etiam videntur. *L. 15. §. 1. ff. de testam. milit.* Sed requiritur præterea lapsus decennii, sine quo revocatio verbalis est nulla, etiam si 20. testes, & nescio, quæ non solemnitas alia fuisset adhibita. §. 3. *Inst. quib. mod. testam. infirm. cit. L. Sancimus.* Alex. *ibid. num. 8.* Clar. *l. c. num. 3.* ubi etiam, quod lapsu decennii conjuncto cum revocatione sufficiant tres testes. item Lauterb. & alii cum communiore. Incipit verò hoc decennium currere, non à tempore verbis declarata voluntatis, ut volunt Menoch. & Wefenb. apud Lauterb. Sed à die conditi testamenti. Jason. in *L. sancimus. n. 15.* Alex. *l. c.* Clarus. *l. c. n. 4.* Lauterb. *l. c. & c.*

Quæst. 755. An & qualiter testamentum revocetur & rumpatur factis, & in specie confectioe alterius testamenti.

1. **R**esp. Primò: testamentum legitime factum cum effectu revocari posse seu rumpi factis indubitatum est, quin & facta sicut in aliis, sic & in negotio testamentario plus ponderis quàm ipsa verba habent per *L. 48. §. 3. ff. de adl. adl.* & sic in specie revocationem seu mutationem testamenti prioris exercitè fieri posse per legitimam confectioem alterius seu secundi testamenti, extra controversiam quoque est, tanquam communis regula, ut inquit Decius. *conf. 264. n. 1.* apud Clar. *l. c. q. 94.* per *L. 27. c. de testam. §. 2. Inst. quib. mod. testam. infirm.* & sic primum per posterius ipso jure tollitur; cum nemo cum duobus testamentis contrariis decedere valeat.

2. **R**esp. Secundò: ampliando dictam regulam variè; ita ut revocatio illa & sublatio prioris testamenti per secundum fiat primò, etiam in posteriore testamento nulla facta fuisset mentio prioris. *L. 27. c. de testam.* cum novissima voluntas testatoris sit servanda. Lauterb. in ff. de injust. rupt. §. 21. quin etiam, si testator immemor prioris testamenti condiderit secundum. Lauterb. §. 22. cum Carpz. *p. 3. c. d. 39.* Pistor. *p. 1. q. 17. num. 3.* Contrarium sentientibus Durant. de *act. test. & caut. ultim. vol. tit. 10. caut. 1. num. 2. & 3.* Faber. in *c. l. 6. ut. 5. def. 19.* Bardil. de *revocat. ult. vol. th. 37.* Brunem. *ad l. 22. ff. de legat. 3.* & alii apud Lauterb. ex earatione, quod aliàs locus esse posset suspitioni, posterius testamentum importunis suggestionibus extortum. quamvis apud Eundem dicat Panhus. de *mut. ult. vol.* videri sibi absurdum ita construngi libertatem testandi. Illud tamen speciale, quod ut testamentum parentum inter liberos per posterius rumpatur, necessaria sit expressa mentio revocatoria prioris, prout cum communiore Arg. *Novel. 107. & Auth. hoc jure de testam.* docent de Lugo. *Tom. 2. de 7. & 7. d. 24. num. 50.* item Grass. *receptar. sent. vol. 1. q. 86. num. 5.* Tusch. *Lit. T. concl. 152. num. 22.* Mantic. *l. c. l. 6. tit. 2. num. 27.* quos citat & sequitur Muller. in *struv. ad ff. de injust. rupt. th. 39. lit. β.* quamvis Struv. addat, Juri Romano magis congruere sententiam contrariam per *Novell. 106. c. 2. Auth. inter liber. c. de testam.* eò quod hoc testamentum ex legis dispositione, ut liberis magis prospiceatur, censeatur tacitè continere clausulam derogatoriam ad cætera testamenta facta extra liberos, ut Muller. *l. c.* Menoch. de *presump. L. 4. presump. 166. num. 39. & 62.* Adeoque jam etiam non sufficiat, testatorem in secundo testamento usum generali hac clausula: non obstante quocunque alio testamento, ut Grass. Mantic. Muller. *LL. cit. Reulner. vol. 1. de testam. p. 4. num. 9.* Arg. *cit. Novel. 107.* utpote quæ utitur verbo *expressim.* quin & ut magis adhuc indubitanter constat de mutata patris voluntate, aliqui requirunt, ut inseratur secundo testamento causa mutationis. Ubi tamen pater testamentum inter liberos mutare vellet, substituendo aliud inter eosdem sufficere minùs solemnem declarationem mutatae voluntatis (adeoque nec requiri videtur dicta expressa & specialis mentio derogatoria) modò constat, quænam fuerit ultima patris de bonis ejus dispositio, tradit Muller. cum citatis à se Bocer. *clas. 3. disp. 9. n. 13.* Stryck. de *jure test. inter liber. c. §. n. 9.*